

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ל"ש אלא בעיר, אבל בדרך - עד שיהיו שלשה, שמא יצטרך אחד מהם להשתין, ונמצא אחד מתייחד עם הערוה.	רב יהודה אמר רב:											■	◇
נימא מסייע ליה:												■	
מוסרים לו שני תלמידי חכמים, שמא יבא עליה בדרך												■	◇
תרי ואיהו הא תלתא												■	
התם כי היכי דניהוו עליה סהדי.												?	◇
רב ורב יהודה הוו קאזלי באורחא, הוה קאזלא ההיא אתתא קמייהו												O	◇
דל כרעין מקמי גיהנם.	רב לרב יהודה:											■	
והא מר הוא דאמר: בכשרים שפיר דמי?	אמר ליה: [רב יהודה]											?	
מי יימר דבכשרים כגון אנא ואת?	א"ל: [רב]											!	
אלא כגון מאי?												?	
כגון רבי חנינא בר פפי וחביריו.												!	◇
מלקין על ייחוד, ואין אוסרין על הייחוד.	רב:											■	◇
לא אמרן אלא בייחוד פניה, אבל בייחוד דאשת איש לא, שלא תהא מוציא לעז על בניה.	רב אשי:											■	◇
מר זוטרא מלקי ומכריז.	[מר זוטרא]											■	◇
מר נמי לילקי ולכריז	רב נחמן מפרהטיא לרב אשי:											?	
איכא דשמע בהא ולא שמע בהא.	א"ל: [רב אשי]											!	◇
מלקין על לא טובה השמועה, שנאמר: (שמואל א' ב) אל בני כי לא טובה השמועה.	רב:											■	◇
מר זוטרא מותיב לה אפסירה על כתפיה, ומקרי ליה אל בני.	[מר זוטרא]											O	
בעלה בעיר - אין חוששין משום ייחוד.	רבה:											■	◇
פתח פתח לרשות הרבים - אין חוששין משום ייחוד.	רב יוסף:											■	◇
רב ביבי איקלע לבי רב יוסף												O	
בתר דכרך ריפתא, אמר להו: שקולי דרגא מתותי ביבי.	[רב יוסף]											O	◇
בעלה בעיר - אין חוששין משום ייחוד	והא אמר רבה:											?	
שאני רב ביבי, דשושבינתיה הואי וגייסא ביה.												!	◇
אנשים מבחזין ונשים מבפנים - אין חוששין משום ייחוד, אנשים מבפנים ונשים מבחזין - חוששין משום ייחוד.	רב כהנא:											■	◇
במתניתא תנא איפכא.	[מתניתא]											■	◇
השתא דאמר רב כהנא הכי, ותנא מתניתא איפכא, אנא נעביד לחומרא.	אביי:											■	◇
אביי דייר גולפי.	[אביי]											O	
רבא דייר קנה.	[רבא]											O	
סקבא דשתא - ריגלא.	אבין:											■	◇
הנך שבוייתא דאתאי לנהרדעא, אסקינהו לבי רב עמרם חסידא, אשקולו דרגא מקמייהו												O	
בהדי דקא חלפה חדא מנייהו נפל נהורא באיפומא, שקליה רב עמרם לדרגא דלא הוו יכלין בי עשרה למדלייא, דלייא לחודיה. סליק ואזיל, כי מטא לפלגא דרגא איפשח, רמא קלא: נורא בי עמרם												O	◇
כסיתנינן	אתו רבנן, אמרו ליה:											O	
מוטב תיכספו בי עמרם בעלמא הדין, ולא תיכספו מיניה לעלמא דאתי.	אמר להו: [רב עמרם]											O	◇
אשבעיה דינפק מיניה												O	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין	Talmud Navigator														
	מאימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט				
נפק מיניה כי עמודא דנורא											o	◇	פא.		
חזי, דאת נורא ואנא בישרא, ואנא עדיפנא מינך.		אמר ליה: [רב עמרם]									o	◇	פא.		
רבי מאיר הוה מתלוצץ בעוברי עבירה		[רבי מאיר]										o	◇	פא.	
יומא חד אידימי ליה שטן כאיתתא בהך גיסא דנהרא, לא הוה מברא, נקט מצרא וקא עבר.												o	◇	פא.	
כי מטא פלגא מצרא שבקיה												o		פא.	
אי לאו דקא מכרוי ברקיעא הזהרו בר' מאיר ותורתו, שויתיה לדמך תרתי מעי.		אמר: [רבי מאיר]										o	◇	פא.	
ר' עקיבא הוה מתלוצץ בעוברי עבירה		[רבי עקיבא]											o	◇	פא.
יומא חד אידימי ליה שטן כאיתתא בריש דיקלא, נקטיה לדיקלא וקסליק ואזיל.												o	◇	פא.	
כי מטא לפלגיה דדיקלא שבקיה												o		פא.	
אי לאו דמכרוי ברקיעא הזהרו ברבי עקיבא ותורתו, שויתיה לדמך תרתי מעי.		אמר: [רבי עקיבא]										o	◇	פא.	
פלימו הוה רגיל למימר כל יומא: גירא בעיניה דשטן.		[פלימו]											o	◇	פא.
יומא חד מעלי יומא דכיפורי הוה, אידימי ליה כעניא, אתא קרא אבבא, אפיקו ליה ריפתא												o	◇	פא.	
אמר ליה: יומא כי האידנא כולי עלמא גואי, ואנא אבראי?												o		פא.	
עייליה וקריבו ליה ריפתא.												o		פא.	
אמר ליה: יומא כי האידנא כולי עלמא אתכא, ואנא לחודאי?												o		פא.	
אתוהו אותבוהו אתכא.												o		פא.	
הוה יתיב מלא נפשיה שיחנא וכיבי עליה, והוה קעביד מילי דמאיס												o		פא.	
א"ל:תיב שפיר.												o		פא.	
אמר ליה: הבו לי כסא												o		פא.	
יהבו ליה כסא												o		פא.	
אכמר שדא ביה כיהו												o		פא.	
נחרו ביה												o	◇	פא.	
שקא ומית.												o	◇	פא.	
שמעו דהו קאמרו: פלימו קטל גברא פלימו קטל גברא												o		פא.	
ערק וטשא נפשיה בבית הכסא, אזיל בתריה נפל קמיה.		[פלימו]										o	◇	פא.	
כד חזייה דהוה מצטער גלי ליה נפשיה, אמר ליה: מאי טעמא אמרת הכי?												o		פא.	
ואלא היכי אימא?		[פלימו]										o		פא.	
אמר ליה, לימא מר: רחמנא נגער ביה בשטן.												o	◇	פא.	
רבי חייא בר אשי		[רבי חייא בר אשי]											o	◇	פא.
יומא חד שמעתינאו דביתוהו, אמרה: מכדי הא כמה שני דפריש ליה מינאי, מאי טעמא קאמר הכי?												o	◇	פא.	
יומא חדא הוה קא גריס בגינתיה, קשטה נפשה חלפה ותנייה קמיה.												o		פא.	
אמר לה: מאן את?												o		פא.	
אמרה: אנא חרותא דהדרי מיומא												o		פא.	
תבעה												o		פא.	
אמרה ליה: אייתי ניהליה להך רומנא דריש צוציתא												o		פא.	
שוור אזל אתייה ניהלה.												o		פא.	
כי אתא לביתיה, הוה קא שגרא דביתהו תנורא, סליק וקא יתיב בגויה.		[רבי חייא בר אשי]										o	◇	פא.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
ממרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמרה ליה: מאי האי?												○	פא:
אמר לה: הכי והכי הוה מעשה												○	פא:
אמרה ליה: אנא הואי.												○	פא:
לא אשגח בה, עד דיהבה ליה סימני												○	פא:
אמר לה: אנא מיהא לאיסורא איכווני.												○	פא:
כל ימיו של אותו צדיק היה מתענה, עד שמת באותה מיתה.												○	פא:
(במדבר ל) אישה הפרם וה' יסלה לה - מה הכתוב מדבר? באשה שנדרה בנוזר ושמע בעלה והפר לה, והיא לא ידעה שהפר לה בעלה, והיתה שותה יין ומטמאה למתים.	דתניא:											■	פא:
רבי עקיבא כי הוה מטי להאי פסוקא הוה בכי, אמר: ומה מי שנתכוין לאכול בשר חזיר ועלה בידו בשר טלה, אמרה תורה: צריכה כפרה וסליחה, מי שנתכוין לאכול בשר חזיר ועלה בידו בשר חזיר - על אחת כמה וכמה	[רבי עקיבא]											■ ■	פא:
כיוצא בדבר אתה אומר: (ויקרא ה) ולא ידע ואשם ונשא עונו												■	פא:
כשהיה רבי עקיבא מגיע לפסוק זה היה בוכה, ומה מי שנתכוין לאכול שומן ועלה בידו חלב, אמרה תורה: ולא ידע ואשם ונשא עונו, מי שנתכוין לאכול חלב ועלה בידו חלב - על אחת כמה וכמה	[רבי עקיבא]											■ ■	פא:
ולא ידע ואשם ונשא עונו - על דבר זה ידעו כל הדוים.	איסי בן יהודה:											■	פא:
מתייחד אדם עם אמו.												■	פא:
מתייחד אדם עם אחותו, ודר עם אמו ועם בתו.	רב יהודה אמר רב אסי:											■	פא:
כי אמרה קמיה דשמואל												○	פא:
אסור להתייחד עם כל עריות שבתורה, ואפילו עם בהמה.	אמר: [שמואל]											■ ○	פא:
מתייחד אדם עם אמו ועם בתו, וישן עמהם בקירוב בשר	תנן:											■ ?	פא:
ותיובתא דשמואל												?	פא:
ולייטעמיך	אמר לך שמואל:											?	פא:
אחותו וחמותו ושאר כל עריות שבתורה - אין מתייחד עמהם אלא בעדים	הא דתניא:											■ ?	פא:
בעדים אין, שלא בעדים לא												■ ?	פא:
אלא תנאי היא												!	פא:
הזהרו בי מפני בתי.	דתניא, אמר רבי מאיר:											■ !	פא:
הזהרו בי מפני כלתי	רבי טרפון:											■ !	פא:
ליגלג עליו אותו תלמיד.												○	פא:
לא היו ימים מועטים, עד שנכשל אותו תלמיד בחמותו.	רבי אבהו משום רבי חנינא בן גמליאל:											○	פא:
אפילו עם בהמה.												■	פא:
אביי מכללי להו מכולה דברא.	[אביי]											○	פא:
רב ששת מעבר ליה מצרא.	[רב ששת]											○	פא:
רב חנן מנהרדעא איקלע לרב כהנא לפום נהרא, חזייה דיתבי וקא גרס וקיימא בהמה קמיה	[רב כהנא]											○	פא:
לא סבר לה מר אפילו עם בהמה?	אמר ליה: [רב חנן מנהרדעא]											?	פא:
לאו אדעתאי.	אמר ליה: [רב כהנא]											!	פא:
מתייחד אדם עם שתי יבמות, ועם שתי צרות, עם אשה וחמותה, עם אשה ובת חמותה, עם אשה ובת בעלה, עם אשה ותינוקת שיודעת טעם ביאה ואין מוסרת עצמה לביאה.	רבא:											■	פא:
הגדילו - זה ישן בכסותו וכו'.												■	פא:
וכמה?												^	פא:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
תינוקת - בת תשע שנים ויום אחד, תינוק - בן שתים עשרה שנה ויום אחד.	רב אדא בר רב עזא אמר רב אסי:											!	◇	פא:	
תינוקת - בת שתים עשרה שנה ויום אחד, תינוק - בן שלש עשרה ויום אחד.	איכא דאמרי:											!	◇	פא:	
הוה וזה, כדי שיהיו (יחזקאל טז) שדים נכוננו ושערך צמח.												■	◇	פא:	
לא שנו אלא שאינה בושא לעמוד לפניו ערום, אבל בושא לעמוד לפניו ערום - אסור. מאי טעמא? יצר אלבשה.	רפרם בר פפא א"ר חסדא:												■	◇	פא:
רב אחא בר אבא איקלע לבי רב חסדא חתניה, שקליה לבת ברתייה אותבוה בכנפיה.	[רב אחא בר אבא]												○	◇	פא:
לא סבר לה מר דמקדשא?	אמר ליה: [רב חסדא]											‡	◇	פא:	
עברת לך אדרב	אמר ליה: [רב אחא בר אבא]											‡		פא:	
אסור לאדם שיקדש את בתו כשהיא קטנה, עד שתגדיל ותאמר בפלוני אני רוצה.	דאמר רב יהודה אמר רב, ואיתימא רבי אלעזר:											■	‡	◇	פא:
מר נמי עבר ליה אדשמואל	[רב חסדא]											‡		פא:	
אין משתמשים באשה	דאמר שמואל:											■	‡	◇	פא:
אנא כאידך דשמואל סבירא לי	אמר ליה: [רב אחא בר אבא]											!	◇	פא:	